

Βεβήλωση από αδιαφορία και βεβήλωση από ενδιαφέρον

Πριν λίγες ημέρες, δυστυχώς, κάποιοι «υπεύθυνοι» και αρμόδιοι, έκριναν ότι τα εναπομείναντα ερείπια της κατοικίας όπου έζησε ο αγωνιστής της Επανάστασης, Οδυσσέας Ανδρούτσος στην Πρέβεζα (παρακείμενη φωτογραφία), στην οδό Χρήστου Κοντού (ούτε το

όνομά του δεν έφερε ο δρόμος...) θα έπρεπε να κατεδαφιστούν. Η επίσημη δικαιολογία, ήταν πως ήταν αδύνατη η συντήρησή του. Αν παραβλέψουμε την υποψία, ότι μάλλον ουδέποτε έγιναν -σοβαρές- εργασίες συντήρησης, θα οδηγηθούμε και στην πραγματική αιτία: Η κατεδάφιση (με την έγκριση της Εφορείας Αρχαιοτήτων) πραγματοποιήθηκε για να ανεγερθεί στη θέση της ερειπωμένης κατοικίας, μια πολυκατοικία. Αξίζει δε να σημειωθεί, πως το σχεδόν γκρεμισμένο οίκημα, θεωρήθηκε ανάξιο -για σχεδόν 200 χρόνια- χαρακτηρισμού ως «διατηρητέου μνημείου».

Τι θλιβεροί και τραγικοί που είναι κάποιοι... Δεν ξέρω πως αλλιώς να σχολιάσω αυτή την ιστορική αγνωμοσύνη, ασυνειδησία κι αδιαφορία, που διανθίζεται κι από ταπεινά κίνητρα... Βεβαίως, δεν εκπλήσσεται κάποιος με τον παχυδερμισμό και την ιδιοτέλεια των Νεοελλήνων. Έχουμε συνηθίσει πλέον, σε σημείο που να μην μπορούμε να «πέσουμε απ' τα σύννεφα»... Γαμώ τον πολιτισμό μας δηλαδή και γαμώ τα υπουργεία του (του...«Πολιτισμού»)...

Λίγες ημέρες αργότερα, ένας αγανακτισμένος πολίτης από την αδιαφορία της πολιτείας για την ιστορική μας κληρονομιά, πήγε στην κατοικία ενός άλλου μεγάλου αγωνιστή της Επανάστασης, του Γεώργιου Καραϊσκάκη, στο Κιόνι της Ιθάκης (αυτή δεν την έχουν γκρεμίσει ακόμη· ας μην «απελπίζομαστε» όμως...), και θέλοντας να καταδείξει την «αμέλεια» των αρχών να τοποθετήσουν μια επιγραφή που να πληροφορεί τον επισκέπτη, για την ιστορική σημασία του κτηρίου, έγραψε μόνος του με μπογιά πάνω στους τοίχους: «ΕΔΩ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ 1821 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ. Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙ...».

Προφανώς ο αγανακτισμένος πολίτης, όσο κι αν κατανοεί κάποιος την αγανάκτησή του, δεν συνειδητοποιεί, ότι μ' αυτόν τον τρόπο, δεν διαφέρει ως προς το αποτέλεσμα, μ' αυτούς που βεβηλώνουν ενσυνείδητα ή αδιαφορώντας, τα ιστορικά μας μνημεία. Ίσως αν ο συγκεκριμένος πολίτης συνειδητοποιούσε και ο ίδιος καλύτερα την ιστορική σημασία της οικίας, να έκανε ακριβώς αυτό για το οποίο κατηγορεί -και σωστά- τους ιθύνοντες: Να τοποθετούσε την επιγραφή που δεν αξιώθηκε κανένα «αρχίδιο»* να κάνει... (Αν και στην περίπτωση της κατοικίας του Ανδρούτσου, η αναμνηστική πλάκα που ανέφερε «Εδώ είναι το σπίτι του Καπετάν Ανδρούτσου 1776-1798», δεν την έσωσε από την κατεδάφιση).

Η βεβήλωση λοιπόν, παραμένει βεβήλωση, ανεξαρτήτως κινήτρων. Το αποτέλεσμα μετράει...

* Από σχόλιο αναγνώστη, σε ανάλογο «λεξικό»: Όπως μαθαίνουμε από το λεξικό του Φωτίου (ο οποίος ήταν και κοτζάμ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κι από τους λίγους μορφωμένους, δεν ήταν παίξε-γέλασε ο Φώτιος), και πιο συγκεκριμένα στο λήμμα «Αρχίδια»: «Αρχίδια, τας Αρχάς υποκοριζόμενοι λέγουσιν». Που πα' να πει: «Αρχίδια είναι μια λέξη που τη χρησιμοποιούν ως υποκοριστικό για τις Αρχές». Όπου ως Αρχές εννοούνται οι δημόσιες Αρχές, οι πρυτανικές Αρχές, οι αυτοδιοικητικές Αρχές, και γενικά οι Αρχές με αυτή την έννοια... Έτσι, αν περπατάς στο δρόμο σου και συναντήσεις τον Δήμαρχο του χωριού σου, και τον προσφωνήσεις «αρχίδι»... ε... μη φοβάσαι ότι θα βρει το δίκιο του στο δικαστήριο, αν τυχόν τολμήσει να προσφύγει. Γιατί εσύ θα παρουσιάσεις το λεξικό του Φωτίου, αλλά και το λεξικό Σούδα και θα ισχυριστείς πως του έκανες κομπλιμέντο με τη λέξη «αρχίδιον»...